

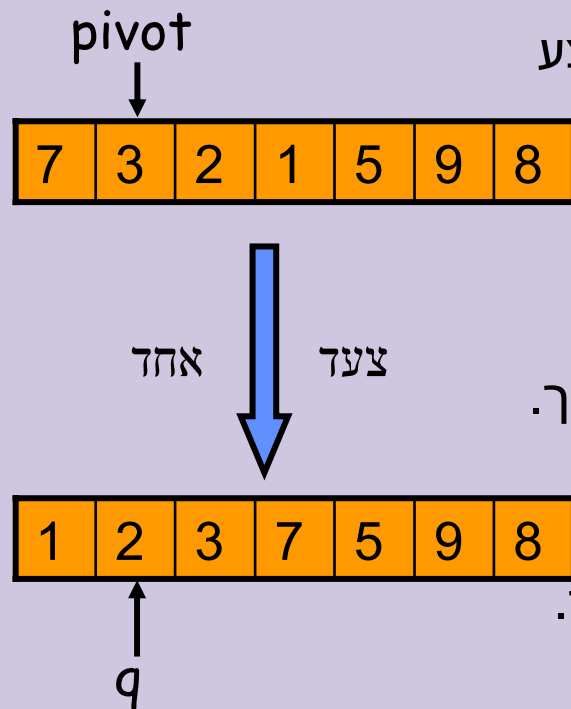
מציאת האיבר ה- i בגודלו (ללא מיון)

למציאת איבר מינימלי (מקסימלי) במערך נדרשת איטרציה אחת של BubbleSort הלוקחת $O(n)$ זמן.

האם ניתן למצוא את האיבר השני, השלישי, או האיבר בעל דרגה i בזמן $O(n)$?

ניתן כמובן למיין, אבל כל אלגוריתם מיון למספרים כלליים דורש $\Omega(n \log n)$ זמן (כפי שנוכח בקרוב).
נראה ראשית פתרון בזמן $O(n)$ בממוצע.

הפתרון משתמש ברעיון דומה ל-QuickSort. למציאת האיבר ה- i בגודלו נבצע רקורסיבית את הפעולות הבאות:



- בחר באקראי איבר ציר pivot .

- חלק את המערך לשני חלקים. האברים הקטנים מ-pivot יאוחסנו בחלק השמאלי של המערך, והגדולים או שווים ל-pivot בחלק הימני של המערך.

(נניח ש- q הוא מספר האיברים בחלק השמאלי של המערך)

- אם $i \geq q$ אז מצא רקורסיבית את האיבר ה- i בחלק השמאלי של המערך.

- אחרת, מצא רקורסיבית את האיבר ה- $i-q$ בחלק הימני של המערך.

תוצאת ההגרלה

דוגמא מלאה

מצא את המספר הרביעי בגודלו במערך הבא:

7	3	2	1	5	9	8
---	---	---	---	---	---	---

q
↓

1	2	3	7	5	9	8
---	---	---	---	---	---	---

pivot= 3

*	*	3	7	5	9	8
---	---	---	---	---	---	---

q
↓

*	*	3	5	7	9	8
---	---	---	---	---	---	---

pivot= 7

*	*	3	5	*	*	*
---	---	---	---	---	---	---

q
↓

*	*	3	5	*	*	*
---	---	---	---	---	---	---

pivot= 5

*	*	*	5	*	*	*
---	---	---	---	---	---	---

מצא את המספר השני בגודלו במערך הבא:

מצא את המספר השני בגודלו במערך הבא:

מצא את המספר הראשון בגודלו במערך הבא:

ניתוח זמנים

זמן הריצה תלוי באיבר הציר.

$$\begin{aligned} T(n) &= c \cdot n + T(n/2) \\ &= c(n + n/2 + n/4 + \dots + 1) = 2cn \end{aligned}$$

מקרה אופטימלי. איבר הציר הוא חציון.

$$T(n) = \Theta(n)$$

משוואת נסיגה זו מכילה מופע אחד של $T(n/2)$ בניגוד לניתוח האופטימלי של QuickSort ולכן פתרונה ליניארי ולא $\Theta(n \log n)$.
מקרה גרוע. בכל שלב המערך קטן באחד בלבד.

$$T(n) = cn + T(n-1) = c(n + (n-1) + \dots + 1) = \Theta(n^2)$$

ניתוח זמנים במקרה הממוצע

מקרה ממוצע: איבר הציר הוא אקראי.

$$T(n) \leq \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n T(\max\{k-1, n-k+1\}) + dn$$

$$T(n) \leq \frac{2}{n} \sum_{k=\lceil n/2 \rceil}^n T(k) + dn$$

ניתן ל"תקן" את partition כך
שנחלק 1:n-1 גם אם יבחר אבר
ציר בעל rank=1

n = 6

המחשה:

k =	1	2	3	4	5	6
k-1 =	0	1	2	3	4	5
n-k+1 =	6	5	4	3	2	1
Max =	6	5	4	3	4	5

n = 5

המחשה:

k =	1	2	3	4	5
k-1 =	0	1	2	3	4
n-k+1 =	5	4	3	2	1
Max =	5	4	3	3	4

פתרון משוואת הנסיגה

$$T(n) \leq \frac{T(n-1)}{n} + \frac{2}{n} \sum_{k=\lceil n/2 \rceil}^{n-1} T(k) + dn$$

לאחר התיקון:

נוכיח באינדוקציה שמתקיים $T(n) \leq c \cdot n$ עבור קבוע c מתאים המקיים $T(1) \leq c$.

על הלוח!

מקרה פרטי: מציאת חציון

למציאת חציון נפעיל את האלגוריתם שפתחנו למציאת האיבר ה- $\lfloor (n+1)/2 \rfloor$ בגודלו.

זמן הריצה, כפי שראינו הוא $O(n)$.

מציאת האיבר ה- i בגודלו (אלגוריתם דטרמיניסטי)

הזמן הדרוש לאלגוריתם שתיארנו תלוי בגודל המערך בכל קריאה רקורסיבית. אם נבטיח שבכל קריאה רקורסיבית גודל המערך קטן "בצורה משמעותית", אזי זמן הריצה במקרה הגרוע ביותר יהיה $O(n)$.

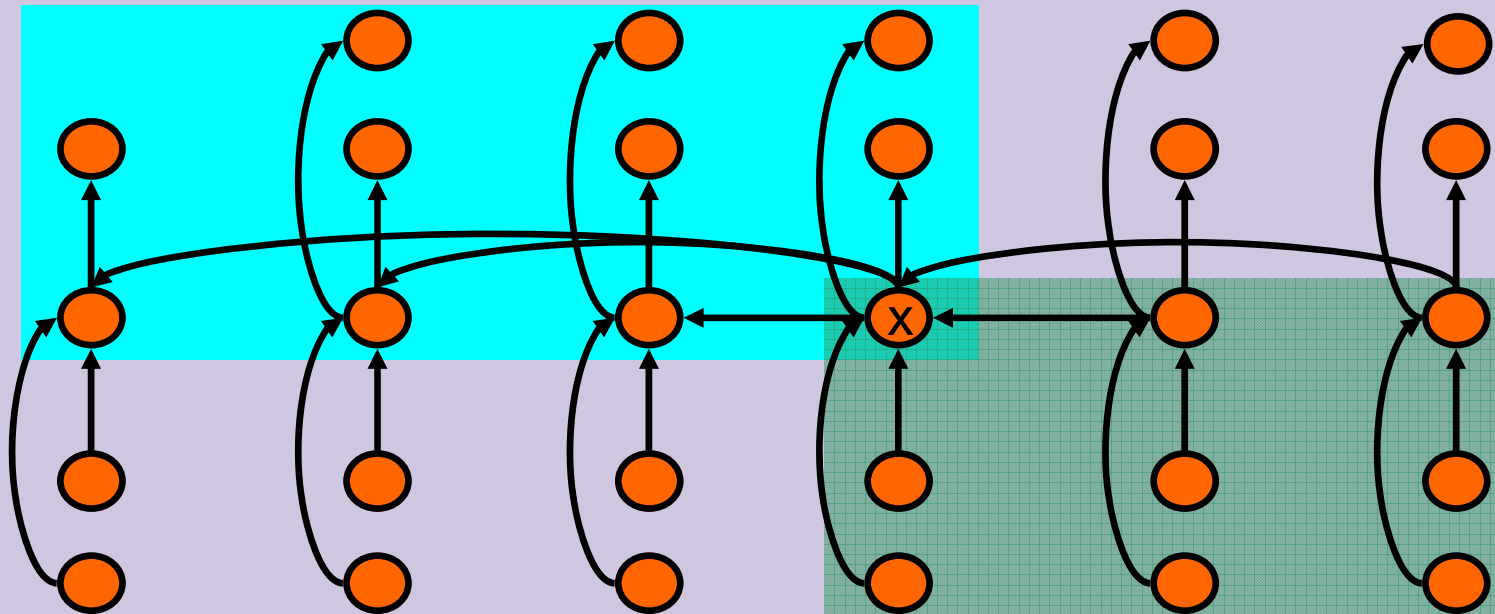
הבעיה נוצרת כאשר החלוקה לשתי קבוצות אינה מאוזנת ומשאירה קבוצה אחת שבגודלה קרובה מדי לגודל הקבוצה המקורית.

נרצה שבכל שלב, האלגוריתם יבצע חלוקה לשתי קבוצות כך שהגדולה עדיין קטנה משמעותית מהקבוצה המקורית.

ארבעת השלבים הראשונים של האלגוריתם הבא מוצאים חלוקה כזו.

האלגוריתם Select(A, first, last, i)

1. חלק את מערך הקלט A לחמישיות.
2. מצא חציון של כל חמישייה. הכנס את החציונים למערך B (שגודלו בערך חמישית המערך A).
3. הפעל את Select- רקורסיבית על המערך B למציאת חציון של החציונים (נקרא לו x).
4. $s = \text{Partition}(A, \text{first}, \text{last}, x)$ (חלוקת המערך A לפי x).
5. אם $s - \text{first} \geq i$, $\text{Select}(A, \text{first}, s - 1, i)$
6. אחרת, $\text{Select}(A, s, \text{last}, i - (s - \text{first}))$



האיברים בפניה השמאלית
גדולים או שווים ל-x

האיברים בפניה הימנית
קטנים או שווים ל-x

ניתוח גודל הקבוצות שנוצרו

כיון ש- x הוא חציון החציונים, וישנם $\lceil n/5 \rceil$ חציונים, מתקיים שלפחות $\lceil 1/2 \cdot \lceil n/5 \rceil \rceil$ קטנים או שווים ל- x . לשם פשטות הניתוח נניח שכל האיברים שונים.

בכל קבוצה של חציון הקטן או שווה ל- x ישנם שלושה איברים הקטנים מ- x (פרט אולי לקבוצה האחת בה אין חמישה איברים ולקבוצה בה x נמצא).

לפיכך מספר האיברים הקטנים מ- x הוא לפחות:

$$\left(\left\lceil \frac{1}{2} \cdot \left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil \right\rceil - 2 \right) \cdot 3 \geq \frac{3}{10}n - 6$$

בצורה דומה, מספר האיברים הגדולים מ- x הוא לפחות:

$$\left(\left\lceil \frac{1}{2} \cdot \left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil \right\rceil - 1 \right) \cdot 3 \geq 3 \cdot \left(\left\lceil \frac{1}{2} \cdot \left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil \right\rceil - 1 - 1 \right) \geq \frac{3}{10}n - 6$$

מכאן, בכל קריאה רקורסיבית של `select` גודל הקלט הוא לכל היותר $\frac{7}{10}n + 6$.

ניתוח זמן הריצה

$$T(n) \leq T\left(\left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil\right) + T\left(\frac{7}{10}n + 6\right) + O(n) \quad \text{נוסחת הנסיגה עבור זמן הריצה מקיימת:}$$

טענה: $T(n) = O(n)$. ההוכחה באינדוקציה.

יהי d הקבוע הנחבא בסימון O בנוסחת הנסיגה

$$\text{יהי } c_1 = 80d$$

. יהי c_2 קבוע כך שעבור $n \leq 80$ מתקיים $T(n) \leq c_2 n$ (ברור שקיים!)

$$\text{נגדיר } c = \max\{c_1, c_2\}$$

בסיס האינדוקציה: $n \leq 80 : T(n) \leq cn$

הנחת האינדוקציה ($n > 80$): לכל $k < n$ מתקיים $T(k) \leq cn$

ניתוח זמן הריצה

$$T(n) \leq T\left(\left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil\right) + T\left(\frac{7}{10}n + 6\right) + O(n)$$

נוסחת הנסיגה:

בסיס האינדוקציה: $n \leq 80$: $T(n) \leq cn$

הנחת האינדוקציה ($n > 80$): לכל $n < k$ מתקיים $T(k) \leq cn$

$$T(n) \leq c \left\lceil \frac{n}{5} \right\rceil + c \left(\frac{7}{10}n + 6\right) + dn$$

צעד האינדוקציה:

$$\leq c \frac{n}{5} + c + c \left(\frac{7}{10}n + 6\right) + dn$$

$$\leq c \frac{9}{10}n + 7c + dn$$

$$\leq c \frac{9}{10}n + 7c + \frac{c}{80}n = \frac{73}{80}cn + 7c$$

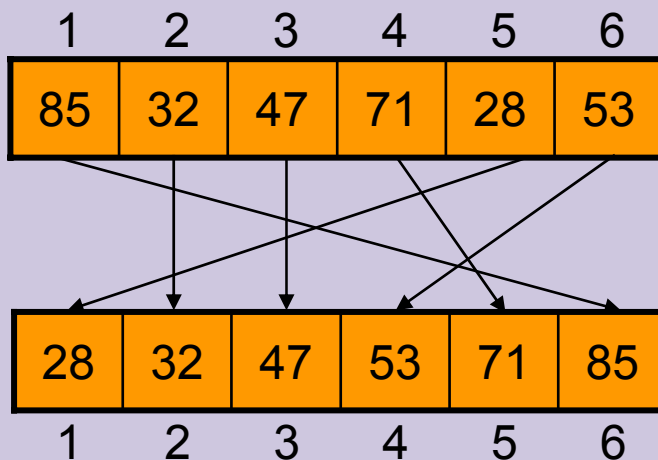
$$= cn + \left(7c - cn \frac{7}{80}\right) \leq cn$$

$d = c_1 / 80 \leq c / 80$

חסם תחתון למיון ע"י השוואות

נניח ברצוננו לקבל מערך A בן n איברים שונים ולסדר את האיברים ממוינים במערך פלט.

כל סדרה בת n מספרים שונים מגדירה פרמוטציה π על האינדקסים של מערך הקלט. לדוגמא:



$$\pi(1)=6, \pi(2)=2, \pi(3)=3, \pi(4)=5, \pi(5)=1, \pi(6)=4$$

וכן פרמוטציה הופכית $\sigma = \pi^{-1}$:

$$\sigma(1)=5, \sigma(2)=2, \sigma(3)=3, \sigma(4)=6, \sigma(5)=4, \sigma(6)=1$$

אלגוריתם מיון מקבל כקלט מערך A ומוציא כפלט פרמוטציה σ כך

$$A[\sigma(1)] < A[\sigma(2)] < \dots < A[\sigma(n)]$$

שיתקיים

כל פרמוטציה אפשרית כפלט כיון שהאיבר ה- $A[i]$ יכול להגיע לכל מקום במערך הפלט לפי גודלו היחסי בסדרת הקלט. קיימות $n!$ פרמוטציות.

כמה שאלות כן לא צריכות להישאל עד שנותרת פרמוטציה אחת אפשרית?

חסם תחתון למיון ע"י השוואות (המשך)

משפט: כל אלגוריתם מיון הפועל באמצעות השוואות בלבד דורש לפחות $O(n \log n)$ השוואות.

הדגשה: האלגוריתם אינו מבצע, לדוגמא, פעולות אריתמטיות על סדרת הקלט.

הוכחה: יהי Alg אלגוריתם מיון ע"י השוואות. לכל קלט האלגוריתם מבצע סדרה של השוואות אשר בסופן נקבעת הפרמוטציה המתאימה למיון הקלט. נראה שקיימת סדרת קלט עבורה ידרשו $\Omega(n \log n)$ השוואות.

$$\pi^+ = \{\pi \mid \pi(i) < \pi(j)\}$$

לאחר השוואה אחת $A[i] : A[j]$ נחלק את קבוצת הפרמוטציות לשתי קבוצות.

$$\pi^- = \{\pi \mid \pi(i) > \pi(j)\}$$

$$\pi^{++} = \{\pi \mid \pi(i) < \pi(j), \pi(l) < \pi(k)\}$$

לאחר השוואה נוספת $A[l] : A[k]$ נחלק את קבוצת הפרמוטציות לארבע קבוצות.

$$\pi^{+-} = \{\pi \mid \pi(i) > \pi(j), \pi(l) < \pi(k)\}$$

$$\pi^{-+} = \{\pi \mid \pi(i) < \pi(j), \pi(l) > \pi(k)\}$$

$$\pi^{--} = \{\pi \mid \pi(i) > \pi(j), \pi(l) > \pi(k)\}$$

לאחר k השוואות יוצרו 2^k קבוצות. נבחר קלט שקונסיסטנטי עם הקבוצה הגדולה מבין 2^k הקבוצות.

קבוצה זו מכילה לפחות $n!/2^k$ פרמוטציות. כאשר הקבוצה הגדולה ביותר תהיה בגודל 1, התהליך הושלם.

חסם תחתון למינן ע"י השוואות (המשך)

קבוצה המכילה לפחות $n!/2^k$ פרמוטציות תהיה בגודל 1 לאחר $\log_2(n!)$ השוואות.

$$n! = \sqrt{2\pi n} \left(\frac{n}{e}\right)^n (1 + \Theta(1/n))$$

נוסחת סטרלינג לעצרת:

$$n! > \left(\frac{n}{e}\right)^n$$

ולכן:

$$\log_2(n!) > n \log_2 n - n \log_2 e$$

מ.ש.ל

$$\log_2(n!) > \frac{1}{2} n \log_2 n \quad n \geq 9$$

מ.ש.ל

נימוק מפורט לשורה האחרונה:

$$n \log_2 n - n \log_2 e > \frac{1}{2} n \log_2 n$$

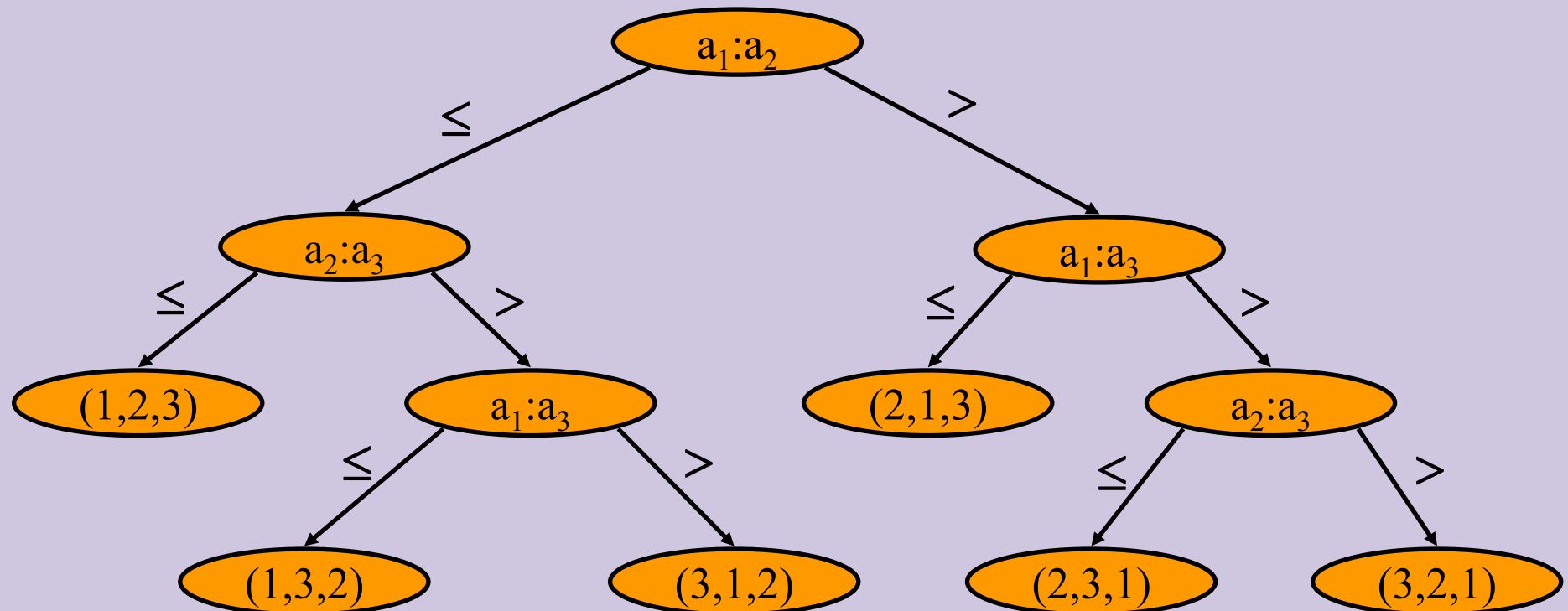
$$\frac{1}{2} n \log_2 n > n \log_2 e$$

$$\log_2 \sqrt{n} > \log_2 e$$

$$\log_2 \sqrt{9} > \log_2 e$$

נימוק אלטרנטיבי לחסם

אלגוריתם מיון המבוסס על השוואות ניתן לתיאור ע"י עץ החלטות בינרי.



בכל צומת פנימי מצוינת השוואה. בכל עלה מצוינת פרמוטציה הממיינת את הקלט.

(ייצוג זה מתעלם מפעולות שאינן השוואות). מספר העלים הוא $n!$.

$$h > \log_2(n!) > n \log_2 n - c \cdot n$$

מספר ההשוואות המקסימלי הוא גובה העץ h ומתקיים:

מיון BucketSort

המשימה: למיין n מספרים שונים בתחום $1..k$.

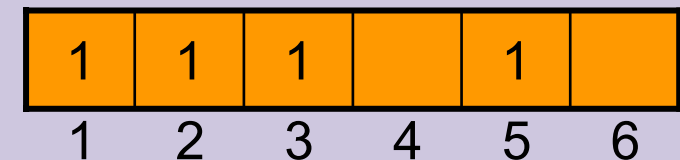
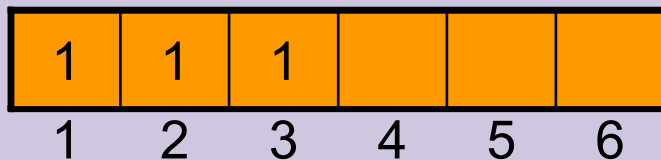
השיטה: נשתמש במערך בוליאני A באורך k .

```

1. אפס את  $A$ .
2. לכל  $x$  בקלט בצע:  $A[x] = 1$ 
3. עבור על המערך ואסוף:
   for ( $i = 1; i < k; i++$ ) {
     if ( $A[i] == 1$ ) output  $i$ ; }

```

דוגמא: נניח $n = 4$ וטווח המספרים הוא $1..k = 6$. נניח שהקלט הוא $5, 1, 3, 2$.



זמן: איפוס המערך $\Theta(n)$, מעבר על הקלט $\Theta(n)$, איסוף $\Theta(k)$. סכ"ה $\Theta(n+k)$.

אם גודל הטווח מקיים $k = \Theta(n)$ אזי נקבל אלגוריתם מיון ליניארי $\Theta(n)$.

היכן הקסם ?

מדוע ההוכחה שנדרשים לפחות $\Omega(n \log n)$ השוואות אינה "תופסת".

מהו בדיוק תנאי המשפט שמופר במיון BucketSort.

בהוכחת המשפט כל השוואה נותנת תשובה בינרית: גדול או קטן.

לעומת זאת, במיון BucketSort תוצאות "השוואה" אחת שוות ל- $\log_2 k$ השוואות בינריות.

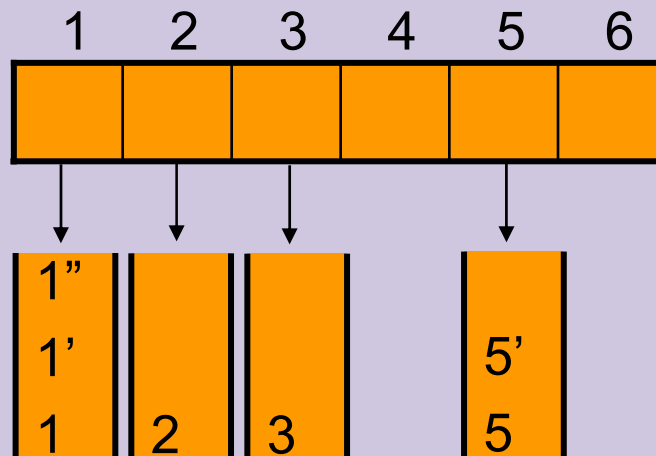
כאשר גודל הטווח מקיים $k = \Theta(n)$ אזי אמנם נקבל אלגוריתם מיון ליניארי $\Theta(n)$ ואולם כל צעד מקביל ל- $\Theta(\log_2 n)$ השוואות בינריות.

BucketSort הרחבת מיון

המשימה: למיין n מספרים שאינם בהכרח שונים מהתחום $1...k$.

השיטה: נשתמש במערך של k תורים. בזמן האיסוף נשרשר את התורים.

דוגמא: נניח $n = 7$ וטווח המספרים הוא $1...k = 6$. נניח שהקלט הוא $5', 1'', 3, 2, 1', 1, 5$



הפלט שומר על סדר ההכנסה כאשר המפתחות שווים: $5'', 5, 3, 2, 1'', 1', 1$

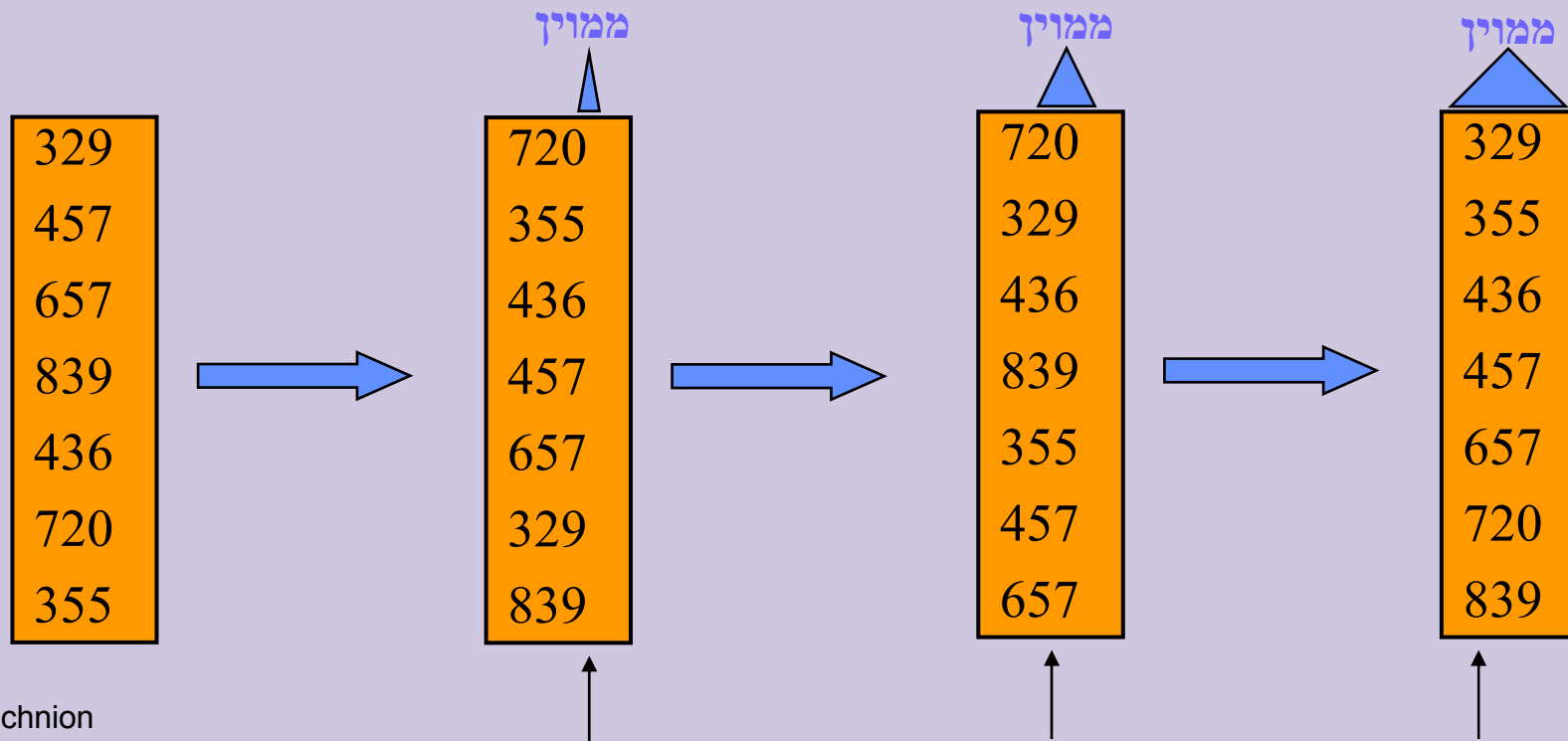
הגדרה: שיטת מיון תקרא יציבה (Stable) כאשר מתקיים התנאי הבא: אם בקלט $A[i] = A[j]$ וכן $i < j$, אזי $A[i]$ יקדים את $A[j]$ בפלט. BucketSort היא שיטת מיון יציבה.

RadixSort מיון

אבחנה: שיטת BucketSort אינה יעילה כאשר n המספרים לקוחים מתחום "רחב מדי" $1..k$, כלומר כאשר $k \ll n$. לדוגמא מיון המספרים $1,1003, 99999$ ידרוש מערך גדול ובו 10^5 מקומות בעוד $n = 3$. (בדומה לבעיה שבגללה הצגנו את פונקציות הערבול).

פתרון: נניח שכל מפתח מורכב מ- d ספרות עשרוניות. נמייין כל ספרה בנפרד תוך שימוש בשיטת מיון יציבה (לדוגמא BucketSort).

ספרות פחות משמעותיות (Least Significant Digits) LSD (ממוינות ראשונות) בניגוד אולי לאינטואיציה ראשונית).



פרוצדורת RadixSort

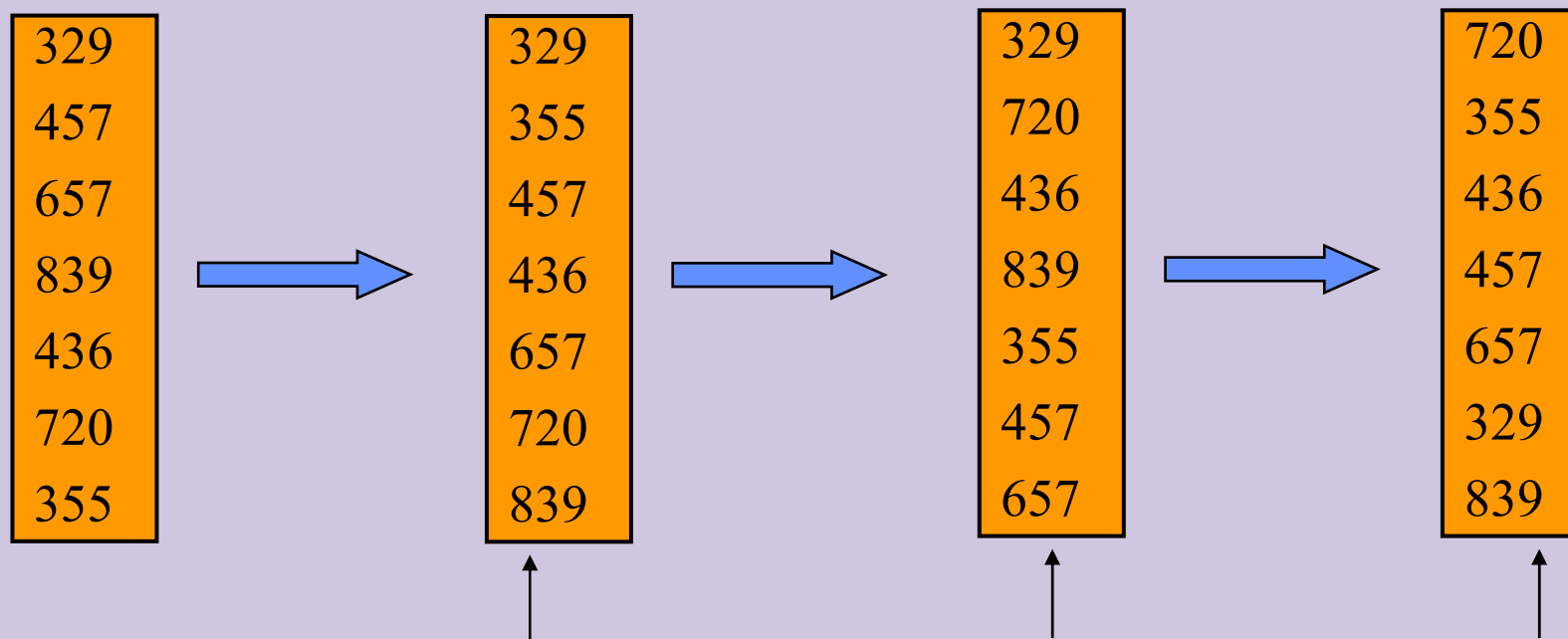
נסמן ב-1 את הספרה הפחות משמעותית (LSD) וב- d את הספרה המשמעותית ביותר (MSD).

```
Radix-Sort(A,d)
```

```
for i ← 1 to d
```

```
do use BucketSort to sort array A on digit i
```

תרגיל: הוכחת נכונות באינדוקציה על d . היכן אתם משתמשים בעובדה ששיטת המיון בתוך הלולאה יציבה? היכן נכשלת ההוכחה כאשר ממיינים קודם את הספרות המשמעותיות ואח"כ את הספרות הפחות משמעותיות. דוגמא לכישלון המיון כאשר המיון נעשה בסדר שכזה:





Hollerith של המיון



ניתוח זמן הריצה

לכל ספרה עשרונית נבצע BucketSort בזמן $\Theta(n+10)$.

עבור d ספרות הזמן הכולל הוא $\Theta(d(n+10))$.

כלומר למספרים בבסיס 10 עם מספר ספרות d קבוע, המיון מתבצע בזמן $\Theta(n)$.

עבור מספרים המיוצגים בבסיס r , לכל ספרה נבצע BucketSort בזמן $\Theta(n+r)$.

עבור d ספרות, הזמן הכולל הוא $\Theta(d(n+r))$.

כאשר האיבר המקסימלי הוא k , מספר הספרות בבסיס r הוא $\log_r k$

ואז הזמן הנדרש הוא $\Theta(\log_r k \cdot (n+r))$.

כלומר עבור $k > n$ ובסיס- r קבוע, הזמן הנדרש הוא $\Omega(n \log n)$ כפי שדרוש במיונים עם השוואות בלבד.